

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 13889-05-23 משולם נ' אלטמן אלפנט ואח'

מספר בקשה: 4

לפני כבוד השופטת (בפועל) והרשמת אורלי מור-אל

מבקש: דורון משולם
ע"י ב"כ עו"ד יובל ניב

נגד

משיבים: 1. ערן אלטמן אלפנט

2. אדם אלטמן אלפנט
ע"י ב"כ עו"ד רלי לוי

החלטה

לפני בקשה להארכת מועד להגשת ערעור על פסק דין.

תמצית העובדות וטענות הצדדים

1. ערעור זה עניינו פסק דינו של בית משפט שלום בתל-אביב (כב' השופט יאיר דלוגין) מתאריך 23/2/23. בפסק הדין הורה בית המשפט על דחיית תביעה כספית שהגיש המבקש נגד המשיב-2 (להלן: "המשיב") וחייב אותו בהוצאות בסך 60,000 ₪ לטובת המשיב. התביעה נגד המשיב-1 עוכבה בהיותו בחדלות פירעון. במסגרת תביעתו טען המבקש שהוא נתן כספים למשיב-1, אביו של המשיב, שחלקם הופקד בחשבון בנק על שם המשיב ודרש את השבתם. לטענת המבקש מדובר בקנוניה בין המשיב לאביו.
2. פסק הדין ניתן בהמשך לפרוטוקול דיון ההוכחות שהתקיים באותו היום ובגדרו קבע בית המשפט שהמבקש לא הוכיח את טענותיו.

3. הערעור הוגש בתאריך 4/5/23. בכותרת הערעור נרשם שהמועד האחרון להגשה הוא 4/5/23 (בהתחשב בפגרות בית המשפט). בכותרת הערעור נרשם מועד קבלת ההחלטה בגינה מוגש הערעור 23/2/23.
- במסגרת הודעת הערעור פרט המבקש בסעיפים 14 ו-15 שבתאריך 27/2/23 בו התנהל דיון ההוכחות עלה פרוטוקול החקירות בנט המשפט לאחר הדיון. לאור העובדה שכותרת המסמך היתה "פרוטוקול" לא טרח ב"כ המבקש לעיין ביתר המסמכים עד סופם ולגלות שבסוף הפרוטוקול ניתן פסק דין.
- רק בתאריך 27/2/23 לאחר שהגישה ב"כ המשיב הודעה לבית המשפט בנוגע לפסק הדין, התברר לב"כ המבקש שפסק הדין ניתן בהמשך לדיון.
4. בתאריך 22/5/23 הגיש המשיב בקשה לדחות על הסף את הערעור מאחר שהוגש באיחור. המשיב פרט בקצרה שבהתאם למועד הסטטוטורי של 60 יום, המועד האחרון להגשת הערעור הוא ה- 2/5/23 ומשכך הערעור הוגש באיחור.
5. לדברים אלו הגיב המבקש, כי ימים 25/4/23 ויום 26/4/23 שהיו יום הזיכרון ויום העצמאות, היו ימי פגרה ולא היה ראוי לספור ימים אלה במניין הימים להגשת ערעור, לפיכך לדבריו יש להוסיף יומיים לחישוב והערעור הוגש במועד. המבקש הוסיף, שכפי שטען בגוף הערעור הוא נחשף לראשונה לפסק הדין בתאריך 27/2/23 וזאת לאחר שהמשיב הגיש בקשה כלשהי לתיק. לשיטת המבקש יש לספור את המועדים מתאריך 27/2/23 והמועד להגשת הערעור היה הלכה למעשה 9/5/23.
6. בהחלטתי התייחסתי לכך שיום הזיכרון ויום העצמאות העצמאות, אינם ימים שמביאים להארכת המועד. עוד קבעתי שפסק הדין נצפה על ידי ב"כ המבקש בו ביום, לפיכך נראה שההליך הוגש באיחור מבלי שהוגשה בקשה להארכת מועד ואולם הוספתי שלפנים משורת הדין, ניתנת למבקש האפשרות לפנות בבקשה מסודרת להארכת מועד בצירוף תצהיר בתוך 5 ימים.
7. המבקש אכן הגיש בקשה כזו וחזר על טענותיו, הן זו המתייחסת לימי הזכרון והעצמאות ככאלה שמאריכים את המועדים, והן בנוגע למועד חשיפתו לפסק הדין.
8. המשיב מתנגד מכל וכל לבקשה, תוך הבעת טרוניה על כך שבית המשפט אפשר למבקש להגיש בקשה להארכת מועד ולא הורה על מחיקת הערעור. כן טען המשיב לגבי הפגיעה באינטרס ההסתמכות שלו שלא יוגש ערעור ולכך שההליך היה תלוי ועומד מעל לראשו פרק זמן ניכר. עוד נטען לכך שהמדובר בערעור על ממצאים עובדתיים והוא חסר סיכוי.

דיון והכרעה

9. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, באתי לידי מסקנה שיש לקבל את טענת המבקש, שהועלתה כבר בהודעת הערעור עצמו, שנחשף לפסק הדין בתאריך 27/2/23 ומשכך מסתמן שהערעור הוגש במועד, ומכל מקום בנסיבות שפורטו, ככל שיש צורך בכך יש להאריך את המועד.

10. אשר לטענת המבקש שיום העצמאות ויום הזיכרון מביאים להארכת המועד להגשת ערעור, הרי שלא ניתן לקבלה. רק הפגרות המפורטות [בתקנות בתי המשפט \(פגרות\)](#), עשויות היו להביא להארכת המועד במובן של הוספת ימים להבדיל מהארכת המועד האחרון להגשת המסמך עד לתום החג. בענייננו יום הזיכרון היה ביום שלישי 25/4, יום העצמאות ביום רביעי 26/4 והערעור הוגש ביום חמישי שלאחר מכן ה- 4/5, והטענה לא יכולה להתקבל.

ניכר שב"כ המבקש טעה בתום לב בנוגע לחישוב הימים. ככל שהיה מדובר רק בטעות זו, היה צורך לבחון האם קיומה מהווה "טעם מיוחד" המצדיק הארכת המועד. בהתאם לפסיקה, טעות משפטית כשלעצמה, אינה מהווה טעם מיוחד, ואולם בפסיקה העדכנית של בית המשפט, נקבע שככל שמדובר בטעות אנוש שאין מקורה ברשלנות, הזנחה או זלזול בבית המשפט, ניתן יהא להכיר בה בנסיבות המתאימות כ"טעם מיוחד" המצדיק הארכת המועד בכפוף לשיקולים נוספים וביניהם אינטרס ההסתמכות של הצד שכנגד, סיכויי הערעור וההנחה שיש בדרך כלל להעדיף את בירור המחלוקות לגופן ([בשא 1424/90 נחמן גולדברג](#), [מנהל העיזבון הזמני נ' טוני שורץ](#) (10/7/90); [בע"מ 1406/12 פלוני נ' פלונית](#) (20.03.2012); [רע"א 9073/01 פרנקו סידי נ' הרשות המוסמכת לפי חוק נכי רדיפות הנאצים](#) (29/1/2022); [ע"א 6842/00 משה ידידיה נ' סול קסט](#) (15/3/2001)).

11. באשר לטענה השנייה הנוגעת למועד החשיפה לפסק הדין, בחינת העובדות ועיון בנט המשפט מעלים כדלקמן –

בתאריך 23/2/23 התקיים דיון ההוכחות בתיק.

פסק הדין נרשם בהמשך לפרוטוקול, לאחר שתועד שהצדדים יצאו מן האולם.

מעיון בנט המשפט עולה שהפרוטוקול ופסק הדין לא נשלחו לצדדים באופן יזום על ידי בית המשפט.

מנט המשפט עולה שב"כ המבקש צפה בפרוטוקול בתאריך 23/2/23 בשעה 14:24 ובתאריך 27/2/23 בשעה 13:32.

ב"כ המבקש טען כבר במסגרת הערעור והוא שב וטוען בבקשה זו שנחשף לראשונה לפסק הדין רק ביום 27/2/23 וזאת לאחר שקיבל בשעה 13:28 הודעת דואר אלקטרוני מב"כ המשיב המעדכנת לגבי פסק הדין אליה צורף פסק הדין, כאשר במקביל הוגשה על ידי המשיב בקשה לבית המשפט. המבקש צרף את הודעת הדואר האלקטרוני. והוא שב והפנה לכך שמיד לאחר מכן בשעה 13:32 עיין בתיק.

ברגע שידע שלח ב"כ המבקש למבקש הודעה באפליקציית ה- WhatsApp למבקש ועדכן אותו כי ניתן פסק הדין, הודעה זו נשלחה בשעה 15:31 ופסק הדין נשלח למבקש עצמו בשעה 16:07. ב"כ המבקש צרף את תצלום ההודעות.

ב"כ המבקש הסביר שביום בו התנהל דיון ההוכחות, עלה הפרוטוקול לאתר הנט המשפט. בא כוח המבקש טוען שפתח את הפרוטוקול באמצעות האפליקציה בנייד כאשר כותרת המסמך הוא "פרוטוקול" וסגר את המסמך בהמתנה לפסק הדין. ב"כ המבקש מדגיש שלא תיאר לעצמו לרגע שפסק הדין הוא בהמשך לפרוטוקול הדיון ובמיוחד כאשר כותרת המסמך הוא "פרוטוקול". ב"כ המבקש צרף צילום של תיק הנייר בנט המשפט שנראה בו שהמסמך מסווג כ"פרוטוקול" ולא כפסק דין.

יצויין כי עיון עדכני בנט המשפט מעלה שלצד הפרוטוקול יש גם סיווג המסמך כ"פסק דין" ואולם יכול שמדובר בסיווג שנעשה בשלב מאוחר יותר. מתוך הצילום שצירף ב"כ המבקש במועד בו צפה בתיק הנייר לא היה מסמך המסווג כ"פסק דין".

הטענות בבקשה שהוגשה נתמכו בתצהירים מפורטים של המבקש ובא-כוחו.

12. בהתאם [לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018](#) (להלן: "התקנות"), ניתן להמציא לבעל דין מסמך אלקטרוני, לרבות החלטות שיפוטיות, לכתובת הדואר האלקטרוני שצוינה על ידו בכתבי טענותיו או לכתובת הדואר האלקטרוני שנמסרה על ידו לבית המשפט (ראו למשל החלטת רשם בית משפט העליון: [ע"א 2834/20 מרגוליס נ' גנץ](#), פסקה 9 (14.4.2021)), משכך לו היה נשלח הפרוטוקול, הכולל את פסק הדין לצדדים לא הייתה נשמעת מפי המבקש הטענה שלא ידע על מועד מתן פסק הדין, שכן מניית הימים חל ממועד ההמצאה עצמה (ראו תקנה 137 (א) לתקנות).

כאשר ההחלטה השיפוטית לא הומצאה לצדדים, יש לכאורה למנות את מן המועד בו תועדה צפייה בהחלטה השיפוטית בנט המשפט, כאשר בידי בעל הדין לשכנע שיש להתחשב במועד אחר (ראו לדוגמא: [בע"מ 8817/21 פלוני נ' פלונית](#) (24.01.2022); [בע"מ 4279/21 פלוני נ' פלוני](#), פיסקה 3 (28.6.2021); [רע"א 6648/20 גבעון נ' ון-אמזן](#), פיסקה 11 (21.12.2020)).

במקרה דנו, כאשר גרסת המבקש ובא-כוחו נתמכו בתצהיר ובשים לב לנספחים שצורפו המדברים בעד עצמם, שוכנעתי שהצפייה בתאריך 23/2/23 בפרוטוקול, אינה מועד ההמצאה, שכן המבקש לא היה מודע לכך שבהמשך הפרוטוקול מצוי פסק הדין ולא עיין בפסק הדין עצמו. תגובת ב"כ המבקש למייל שנשלח אליו בתאריך 27/2/23, הכניסה מייד לאחר מכן לנט המשפט ומשלוח ההודעה למבקש עצמו, בצירוף פסק הדין, משכנעים ומהווים ראוייה משמעותית לכך שאכן ב"כ המבקש הופתע לדעת שניתן פסק דין. הדברים מקבלים משנה תוקף כאשר המבקש טען להם בערעור עצמו שעה שבאותה עת סבר עקב טעות בחישוב הימים שהערעור הוגש במועד.

המשיב טען שהשופט אמר בדיון שפסק הדין יהא בהמשך היום ויועלה לנט, ואולם הטענה לא נתמכה בתצהיר ואין לך ביטוי בפרוטוקול עצמו. מכל מקום מהמסמך שצירף המבקש עולה שלא היה בנט המשפט מסמך המסווג כ"פסק דין". כאמור, שוכנעתי בתום לבו של ב"כ המבקש בנוגע למועד הידיעה על פסק הדין.

בנסיבות אלה, שעה שעלה בידי המערער לשכנע שהערעור הוגש, הלכה למעשה, במועד, אין צורך אמיתי בהארכת מועד ומכל מקום מתקיימים טעמים מיוחדים להותיר את הערעור על כנו.

13. אינני מתעלמת מן הפגיעה באינטרס ההסתמכות של המשיב, אך בנסיבות שנוצרו ושעה שמדובר ביומיים בלבד, הזכות של המבקש להעביר את החלטת בית המשפט בשבט הביקורת גוברת. בזהירות המתבקשת ומבלי לקבוע מסמרות ניתן לומר שגם אם על המבקש לעבור מסוכות על מנת לשכנע בערעורו, לא מדובר בהליך סרק.

14. אשר לטרוניית המשיב בנוגע לאפשרות שניתנה למבקש להגיש בקשה להארכת מועד, הרי שבנסיבות שפורטו בהודעת הערעור עצמה, וכאשר הסתמן שב"כ המבקש שגה בנוגע למועד הגשת הערעור בהינתן סברתו המוטעית לגבי השפעת יום הזיכרון ויום העצמאות, נכון היה לאפשר למבקש להוכיח את טענתו.

עא (תל אביב) 13889-05/23 *** דורון משולם נ' ערן אלטמן אלפנט, אדם אלטמן אלפנט
בנסיבות העניין ומשהערעור הוגש במועד, אין צו להוצאות. המשיב טען כי פנה לעו"ד והוציא
הוצאות בניסיון לפעול להוצאת פסק הדין לפועל ואולם לא צורף כל מסמך לגבי פעולה שנעשתה
ביומיים לגביהם יכל המשיב לפתח אינטרס הסתמכות.

ניתנה היום בסמכותי כרשמת, ט"ו סיוון תשפ"ג, 04 יוני 2023, בהעדר הצדדים.

(בפועל) אורלי מור-אל